

ПОЗОРИШНЕ НОВИНЕ

www.narodnopoziroiste.rs

Издаје Народно позориште у Београду

ЧЕТИРИ ПРЕМИЈЕРЕ НА ПОЧЕТКУ 145. СЕЗОНЕ

„Дама с камелијама“ подиже завесу

Почетак 145. сезоне, обележиће чак четири премијере. На Великој сцени, 1. октобра је премијера „Даме с камелијама“, по роману Александра Диме Сина, у режији Југа Радивојевића. Насловну јунакињу, париску куртизану Маргариту Готје, играће Марија Вицковић, лик Армана Дивала је поверен Милошу Биковићу, а остале улоге тумаче Небојша Дугалић (Жорж Дивал), Стела Тетковић (Приданс), Калина Ковачевић (Нанин), Димитрије Илић (Варвил), Александар Ђурица (Гастон Рије), Слободан Бештић (Гроф де Жире), Милена Ђорђевић (Нишета), Лепомир Ивковић (Густав) и Бојана Стефановић (Олимпија). Премијера ће бити одржана у част некадашње првакиње Националног театра и

најбоље глумице 20. века, Мире Ступице.

Следи премијера комада Жељка Хубача „Бизарно“, у режији Снежане Тришић, 12. октобра на Сцени „Раша Плаовић“. Представа је спремљена у копродукцији са Шабачким позориштем где ће бити изведена већ 1. октобра. Улоге су поверене Игору Ђорђевићу (Мартин, Ричи, Дејан), Николи Вујовићу (Ђиђа, Милан, Гага), Милошу Ђорђевићу (Воја, Саша, Бикса), Соњи Милојевић (Катарица, Мајда, Светлана) и Сузани Лукић (Мина, Ксенија, Ива).

На Великој сцени 8. октобра нас очекује светска праизведба опере-визије дон Марка Фрисине „In hoc signo...“ под диригентском управом Дејана Савића, у режији Дејана Миладиновића. У подели су Марко Калајановић и Вук Зекић (Константин Велики, импера-

тор римски), Наташа Јовић Тривић (Хелена, мајка Константинова), Сузана Шуваковић Савић (Фауста, друга жена Константинова), Ненад Јаковљевић (Публије, заповедник Константинове гарде), Јанко Синадиновић (Галерије, император римски), Вук Зекић (Ухода), Дарко Ђорђевић (Лактанције, учитељ Константинов), Драгољуб Бајић (Еусебије, епископ цезарејски, биограф Константинов), Александар Дојковић (Констанцијус Хлорус, Цезар, отац Константинов), Ненад Чича (Писар), Љубодраг Беговић (Аугур), Љубица Вранеш и Тамара Никезић (Главна бабица), Данило Стошић (Диоклецијан, император римски), Павле Жарков и Мирослав Марковски (Гласник I), Милош Гашић (Гласник II), Стефан Павловић (Сенатор), Невена Тирнанић (Баханткиња I), Јована Белић (Баханткиња II), Вера Вуја-

синовић (Баханткиња III), Данило Стошић (Флавије Британик, заповедник легије), Љубодраг Беговић (Тулије Аустерије, заповедник коњице), Михаило Шљивић (Клаудије Меморе, заповедник кохорте), Ненад Чича (Лициније, император римски), Михаило Шљивић (Макарије, епископ јерусалимски), Владимир Косанић (Предрадник на градилишту цркве Христовог Гроба), те Мирослав Марковски и Павле Жарков (Хосије, епископ хиспански).

Дуодрама „Жак“ Радослава Павловића, у режији Ивана Вуковића, заказана је за 26. октобар, на Сцени „Раша Плаовић“. Лик славног глумца Драгутина Пантелића Жака тумачиће Марко Николић, док је улога младе глумице Саше Јелић поверена Тамари Драгићевић.

■ М. Безбрадица ■

ПОЗОРИШНЕ
НОВИНЕ

вечерње
НОВОСТИ

ПОПУСТ

ПРИ КУПОВИНИ КАРТЕ

20%

YUGOROSGAZ

ЗВЕЗДЕ РУСКОГ БАЛЕТА

Прваци и солисти престижног Јекатеринбуршког државног академског театра опере и балета, одржаће „Гала концерт – Звезде руског балета“ у понедељак, 30. септембра, на Великој сцени. Ова позната балетска трупа вечерас наступа на „Балет-фесту Сарајево“. Гости из Јекатеринбурга ће исти концертни програм, сачињен од делова из класичних и савремених балета, 1. октобра приказати и новосадској публици, на Сцени „Јован Ђорђевић“ Српског народног позоришта.

Ј. С.

НЕЛИ ЦАРИЦА ТЕОДОРА

Глумица Народног позоришта Нела Михаиловић, овогодишња је добитница Награде „Царица Теодора“ која се додељује за најбољу главну женску улогу на Филмским сусретима у Нишу. Стручни жири у саставу Ђурђија Цветић, Аљоша Вучковић и Марко Живић, доделио јој је то престижно признање за улогу Мајка-Стане у филму „Лед“ Јелене Бајић Јочић. Осим тога, према оцени публике, Нела је проглашена и глумицом пете фестивалске вечери, као и најпопуларнијом глумицом Фестивала.

М. Б.

У БУГАРСКОЈ И РУМУНИЈИ

На позив реномиране Софијске филхармоније, маестро Дејан Савић је 11. јула дириговао завршни концерт сезоне 2012/13. у тамошњој најстаријој концертној дворани, „Булгарија“. Као солисти су наступила још два госта из Србије, баритон наше Опере Александар Стаматовић и виолиниста Јован Колунџија. После овог концерта, који је снимала национална радио-станица БНТ, Савић је позван да и следеће сезоне као гост диригује овим угледним оркестром. Дејан Савић је 24. августа дириговао Вердијеву „Травијату“ у извођењу румунске Националне опере из Темишвара, на Летњем фестивалу у „Парку ружа“ после чега је позван да са Националном опером наступи у граду Сибиу.

фестивалу у „Парку ружа“ после чега је позван да са Националном опером наступи у граду Сибиу.

Р. П. Н.

САРАДЊА СА КИПРАНИМА

Дејан Савић, в. д. управника Народног позоришта, недавно је боравио на Кипру, у циљу обнове сарадње са институцијама културе те острвске државе. Једна од основних тема разговора било је учешће наше Опере на Фестивалу културе „Афродита“ следеће године у граду Пафосу, иначе културној престоници Европе за 2017. На овој значајној манифестацији до сада су гостовали Маријински театар из Санкт Петербурга, Софијска национална опера, Народно позориште из Братиславе, Пољска државна опера... Започети су и разговори о гостовању у Театру „Риалто“ у Лимасолу, где је наша Опера већ наступала, а у плану је и учешће на Фестивалу „Киприја“ који је спреман да угости неку од наших представа.

М. Б.

ОТВОРЕНА ИЗЛОЖБА ПОСВЕЋЕНА ГЛУМИЦИ ВЕКА

Трајна вредност српске културе

Ретроспективна изложба „Мира Ступица – глумица века“, поводом деведесетог рођендана наше славне драмске уметнице и првакиње Националног театра, отворена је у понедељак, 23. септембра, у Музеју Народног позоришта у Београду.

У име Куће, присутне је поздравио в. д. управника Дејан Савић који је, између осталог, казао да је то „један од великих дана у овом театру када се они највећи међу нама поново нађу у Кући коју су прославили“, што потврђује и велики број гостију на отварању поставке. „Чињеница да је госпођа Ступица, у овим годинама, вечерас овде са нама, треба све нас веома много да весели“, рекао је Савић и подсетио да ће славна уметница 1. октобра, поводом почетка 145. сезоне, бити гост на премијери представе „Дама с камелијама“ која ће се одржати у њену част. Пре него што је изложбу прогласио отвореном, Савић је ве-

ликој уметници предао Сребрњак Народног позоришта.

Ауторка поставке, мр Ксенија Шукуљевић Марковић, подсетила је присутне да је Мира Ступица у свет позоришне уметности закорачила са 18 година. „На позоришној сцени је деловала више од шест деценија стварајући обиман, садржајан и значајан глумачки

опус... Остварена глумачка каријера, њен особен и импресиван стваралачки опус, уздигао ју је у трајне вредности српске културе, донео јој непролазну славу и крунисање изузетним, јединственим признањем – Повешћом „Глумица 20. века“. Била је глумачка звезда током читаве своје каријере и блистала је глумачким сјајем сазвезђа Орион“, додала је ауторка изложбе.

Госпођа Ступица је захвалила Дејану Савићу и Ксенији Шукуљевић Марковић за дивне речи, а присутнима је поручила да их све воли и да ће јој овај тренутак остати у посебном сећању.

Изложбом која ће трајати до краја октобра, обухваћене су бројне фотографије Мире Ступице из разних представа у Народног позоришту, Хрватском народном казалишту, Звездара театру, Атељеу 212... а изложене су и неке од награда које је освајала, попут Награде „Мића Поповић“, „Павле Вуисић“, Стеријине награде...

М. Б.

„КО ТО ТАМО ПЕВА“ НА БАЛЕТ ФЕСТУ У САРАЈЕВУ

Гладни добрих представа

После овацијама поздрављеног извођења представе „Ко то тамо пева“ на Балет фесту у Сарајеву, гледаоци су коментарисали: „Очекивали смо много, а добили смо још више“. Сарајевску публику сигурно је било много теже очарати него публику у Колумбији или Египту где

жава широм света, а ако смо добро избројали, представа у Сарајеву је била 135. реприза. Балет фест у Сарајеву, већ четврти пут окуља ансамбле из региона. Ове године, од 20. до 28. септембра су, поред београдског Балета, наступили ансамбл ХНК Ивана пл. Зајца из Ријеке са представом „Shut up and dance“, Балет Народног позоришта из Сарајева

компанија, као и да се у одабиру представа за Фестивал руководи квалитетом, уз акценат на ансамбле из региона. Константин Костјуков, в. д. директора Балета Народног позоришта, истакао је да се овим гостовањем промовишу наша култура и наша балетска трупа, као и да су Фестивали неопходни за балетску комуникацију. Иначе, балетски ансамбли

је представа раније гостовала, јер на овим просторима истоимени Шијанов филм сви знају. Уз незаборавну музику Вокција Костића, кореограф Сташа Зуровац је креирао балет достојан култног филма, који је од премијере 2004. до данас већ гостовао у десетак др-

са представом „Mare nostrum“ и Јекатеринбуршки државни театар опере и балета.

На конференцији за медије, директорка Балет феста, Едина Папо, рекла је да је Сарајево гладно добрих балетских представа, добрих извођења, добрих

Народног позоришта је последњи пут у Сарајеву гостовао 2001, када је приказао балете „Чудесни мандарин“, „Љубав чаробница“ и „Кавез“. Исте године сарајевски ансамбл је узвратио гостовање у нашем националном театру.

■ Николета Дојчиновић ■

РАЗГОВОР С ПОВОДОМ – СНЕЖАНА ТРИШИЋ

На ивици симса

Након изузетно успешне Ибзенове „Хеде Габлер“ пре две сезоне на Сцени „Раша Плаовић“, Снежана Тришић поставља комад Жељка Хубача „Бизарно“. Једна од најзанимљивијих редитељки млађе генерације у нас, позоришну и радио режију је дипломирала 2009. на Факултету драмских уметности у Београду, у класи професора Николе Јевтића и асистенткиње Алисе Стојановић, а за мање од четири године професионалног рада иза ње су значајне представе остварене у Србији и региону, које су освајале награде на престижним фестивалима.

Шта Вас је определило да се бавите драмом „Бизарно“?

Бизарно је прича о трауматизованом друштву и појединцима који се лече кроз агресију, деструкцију и самодеструкцију. Тај бизарни бесмисао борбе за живот у којем се губи наше достојанство и ломе кичма, кроз ову драму је доведен до крајности комичног очајања. Живот на ивици смрти, у којем убити или бити убијен, метафорички или буквално, открива екстремно неумеће живљења и вољења, кроз потребу и борбу за истим.

Глумцима и мени било је најближе да поспатрамо Хубачеву драму кроз тарантиновску логику, естетику и хумор, и врло инспиративно да је размаштавамо у том правцу.

ваног друштва, која до апсурда изоштрава узроке и последице који нас свакодневно доводе до ивице симса. У оваквој структури драме, глумци играју више ликова који се срећу у различитим околностима, ситуацијама и односима, како би у новом метафизичком склопу, можда једном досегли достојанство постојања. Занимљиво је да ни у једној од ових комбинација они нису у стању да помогну себи али ни другима.

Жанровски сте представу дефинисали као црну комедију?

„Бизарно“ је жанровски еkleктична драма и право је задовољство дефинисати је представом. У драми постоји много гротескних, трагично фарсичних, мелодрамских, комично трилерских трагикомичних и апсурдних искакања, што смо инсценирали додатно потенцирали и тиме се поиграли. Пре свега, ово је црна комедија јер на бизарно духовит начин прелама језиве злочине, смрт, насиље, убиства и самоубиства, трауме, зависности, сексуално злостављање и експлоатацију жена, деструкцију и самодеструкцију, историјско и

географско наслеђе и предодређење, кроз катаклизмично осећање безнађа у свакодневном животу и односима. Количина и брзина смењивања ових несрећа је доведена до апсурдно комичног и невероватног.

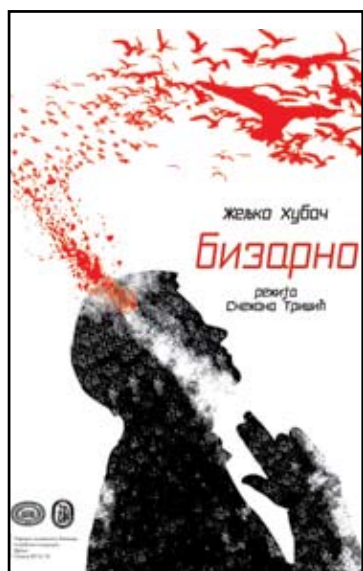
Након дужег периода у којем се на нашим сценама мало играо домаћи драмски писац, последњих неколико сезона су управо млади редитељи, показавши интересовање за писање својих колега, вратили домаћег аутора на нашу позоришну сцену. Шта је, по Вама, разлог за тако што?

До сада сам постављала неколико савремених драма, које су углавном биле праизведбе, и фасцинирана сам колики отпор постоји према савременим ауторима и колико очекивања и предрасуда има према њима, али и међу њима. Савремени текст се узима у обзир једино у случају стерџанске грознице и трке, али не видим да постоји доследна потреба и систем који ће изнеговати савремене, а посебно неафирисане писце. Мизерно је мало постављених драма савремених аутора на сцени и веома погрешна политика „мртвг писца не кошта ништа“. Свака част колегама редитељима који су се и за то мизерно мало изборили, јер знам колико је тешко. Генерацијско препознавање, истраживање, трагање за аутентичним темама, формама, језиком, стилем, неопходни су савременом позоришту и морамо да ризикујемо и подржимо их.

Имали сте изузетно успешну прошлу сезону, у којој су представе које сте режирани у Суботици и у Подгорици освојиле значајна фестивалска признања. Постали сте и стални редитељ суботичког Народног позоришта. Шта после „Бизарног“ можемо да очекујемо од редитељке Снежане Тришић?

За сада је извесно да ћу режирати у својој матичној кући, у суботичком Народног позоришту, почетком 2014, што с нестрпљењем ишчекујем јер је то сјајан, вредан ансамбл и театар, са којима сам веома успешно сарађивала уз велико међусобно поверење и радост стварања. Све остало је, као и наш културни живот, толико неизвесно да би било неукусно причати о томе.

■ Јелица Стевановић ■

„Бизарно“ има троделну структуру, у оквиру које глумци играју по три лика. На који начин се то одразило на редитељски поступак?

Кроз три приче које се догађају истовремено једнога дана у неком солитеру из комшилука, препознајемо оно што се дешава свакога дана у многим солитерима овог града. Прва прича се догађа на крову, друга у једном од стано-

ОКТОБАР 2013.

ИЗЛОЖБЕ

• ПРВА ПОСТАВКА
аутор Зорица Јанковић• МИРА СТУПИЦА – ГЛУМИЦА ВЕКА,
аутор мр Ксенија Шукулјевић Марковић,
изложба остварена у сарадњи са МПУС

11. 10 | 18.00

АРТ ФАНТАЗИЈА, јавно снимање емисије
аутор Марина Стефановић

ШКОЛСКИ ЧАС

16. 10 | 13.00

НЕНАД СТОЈМеновић, драмски уметник

СУСРЕТИ

25. 10 | 18.00

ОЛГА ЂОКИЋ, примадона

ОТВОРЕНА ВРАТА

26. 10 | 12.00

ПРОМОЦИЈЕ

04. 11 | 18.00

др Бранка Радовић, др Слободан Лазаревић,
Александар Ђурић, ПАРТИТУРА
Издавач Zepter Book World

Музеј Народног позоришта у Београду. Тел: 328 44 73

ГОСТОВАЊА ИЗЛОЖБЕ

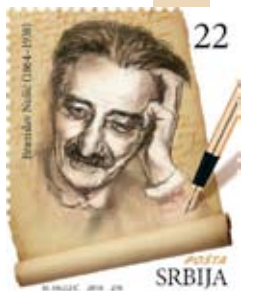
Изложба плаката нашег дизајнера Јована Тарбука „PlakArt“, која је отворена у Музеју Народног позоришта 18. маја, почетком јула је премештена у земунску кулу Гардош, где је гостовала на Фестивалу монодраме. Изложба је свој век наставила у излогу Библиотеке града Београда, одељење периодике на Студентском тргу, где је била изложена у организацији Supermarket Concept Store-a, 9. септембра је отворила 80. Вуков сабор, у Галерији „Мина Караџић“ у Лозници, а 3. октобра ће отворити и Позоришни фестивал „Театар у једном дејству“ у Младеновцу, после чега се сели у Вршац, на Фестивал класике. Иначе, у Музеју Народног позоришта ће, пред публиком, 1. октобра бити снимљена емисија „Арт фантазија“, посвећена Јовану Тарбуку.

Г. С.

МАРКЕ У ВРАЊУ

Још једна изложба нашег Музеја отвара још један значајни фестивал домаћег театра 21. октобра. Наиме, изложба „Великани Народног позоришта на поштанским маркама“, која је својевремено остварена у сарадњи са Јавним предузећем ППТ саобраћаја Србија, гостоваће на Бориним данима у Врању.

Р. П. Н.

У СУСРЕТ РОЂЕНДАНИМА

ће Бисерка Цвејић и њено позориште истовремено прославити рођендан.

Ј. С.

ЈЕЛЕНА ВЛАХОВИЋ НА ЧЕЛУ ОПЕРЕ

Озбиљан корак напред

Функцију вршиоца дужности директора Опере Народного позоришта у Београду од 5. септембра обавља дугогодишња првакиња, мецосопран Јелена Влаховић. Током недавног сусрета са новинарима, одржаног у Музеју Народного позоришта, она је захвалила в. д. управника Дејану Савићу за указано поверење и истакла да ова функција за њу представља „велику одговорност у наредном периоду“.

„Овај тренутак, који је врло компликован, како из финансијских, тако и из других разлога, није баш много захвалан за ово место. Али, моја огромна љубав према овој Кући и ономе што радим, мислим да ће ми бити од велике помоћи. Пружена рука ресорног Министарства, из којег су нам поручили да не штедимо него да направимо богат план, нове и интересантне подухвате, улива наду да ћемо можда моћи нешто и да урадимо. То даје веру да ћемо, ипак, кренути једним озбиљним кораком напред. С обзиром да мени вере никад није недостајало, мислим да нас чекају неке лепе ствари“, рекла је Влаховићева која је пролетос, уз овације публике и сјајне критике, обележила 25 година рада улогом Амнерис у Вердијевој опери „Аида“ на матичној сцени.

Говорећи о репертоарским плановима, подсетила је да ће до краја године премијерно бити изведене две представе – „In hoc signo...“ и „Летећи Холанђанин“, и додала да су у плану и обнове опера „Травијата“, „Бал под маскама“, „Моћ судбине“ и „Набуко“. Она је најавила да ће, потом, на репертоар бити уврштена и „Тоска“ којом ће првакиња Јасмина Трумбеташ Петровић обележити 20 година сталног ангажмана у Опери.

„Међу плановима, не за ову, него за следећу сезону, свакако желим да поменем и нешто што сам у радном наслову назвала ‘Карменијана’. То је покушај да сваког месеца на репертоар ставимо ‘Кармен’, али са новом солистичком у тој улози. Дакле, осим наших Кармен које имамо, планирамо и друге, које смо експортовали у свет. Рецимо, Милену Китић, Ирину Зарић, Сању Анастасију...“, објаснила је Јелена Влаховић. Она је напоменула да би било добро, будући да је ускоро и годишњица рођења Штрауса, да се на репертоар уврсти и његова „Саломе“, а осврнула се и на Оперски студио „Борислав

ПРИРОДАН СЛЕД ДОГАЂАЈА

Обраћајући се присутнима, в.д. управника Дејан Савић је подсетио да је Јелена Влаховић наш прослављени мецосопран и уметница која је две и по деценије широм Европе проносила славу Народного позоришта и Опере, и нагласио да му је велико задовољство да је представи први пут у новој улози. Оценио је да је њено именовање „потпуно природан и нормалан след догађаја“, будући да досадашњи в.д. директора, Дејан Миладиновић, за два месеца одлази у пензију. Савић је напоменуо да ће Миладиновић и после тог периода радити као редитељ у Народном позоришту и подсетио да овај уметник тренутно режира представу „In hoc signo...“, а до краја године се очекује и његова поставка опере „Летећи Холанђанин“.

Поповић“ који би, према њеном мишљењу, могао да спрема „мале, ‘портабл’ представе, за гостовања по Србији“. Јелена Влаховић је најавила да ће крајем новембра или почетком децембра ове године бити обележено 35 година педагошког рада и 90 година живота Бисерке Цвејић.

Говорећи о свом ангажовању у представама, она је рекла да је „морално и етички“ да себе, као певача, не ставља у први план. „Сматрам да би, кад се већ налазим на том месту, а имајући у виду чињеницу да сам у пуном замаху каријере, ипак било неумесно и ружно да себе ставим на прво место. Ако за неку поделу постоје четири мецосопрана, себе ћу, наравно, ставити као четврту. Та-

кође, када се буду спремале нове представе које се мене тичу, ја ћу их радити, али себе нећу стављати у премијерну поделу“, казала је Јелена Влаховић која је у Народном позоришту дебитовала 1987. године као Мадалена у Вердијевом „Риголету“ и већ тада је оцењена као потенцијал изузетног, тамно обојеног гласа, атрактивне појаве, пред којом је сјајна уметничка будућност. У међувремену, остварила је бројне незаборавне улоге међу којима се, осим Амнерис и Мадалене, издвајају Ацучена („Трубадур“), Улрика („Бал под маскама“), Еболи („Дон Карлос“), Кармен („Кармен“), Грофица де Бујон („Адријана Лекуверер“), Марина („Борис Годунов“)...

■ М. Безбрадица ■

У СУСРЕТ ПРЕМИЈЕРИ

Апотеоза хришћ

Као редитељ са највећим бројем режија домаћих оперских дела, на шта сам посебно поносан, давао сам подстицај домаћем оперском стваралаштву и као либретиста. До сада сам написао либрета за опере „Кипић“ академика Игора Куљерића (Загребачко бијенале 1977), „Прометеј“ академика Рудолфа Бручија (ХНК Осиек 1981), „Мандрагола“ академика Ивана Јевтића (Мадленанум 2009) и за још неизведену оперу „Весели попови банатски“ академика Дејана Деспића. Међутим, за разлику од ових либрета, за оперу „In hoc signo...“ либрето сам написао без књижевног предлошка, само по историографским изворима, што ми је био посебан драматуршки изазов.

Рад сам започео прикупљањем грађе још 2010. Био сам чврсто уверен да само нова опера, као најинтернационалнија по комуникативности, написана на италијанском, као међународном језику опере, и у свом будућем животу може да сачува сећање на прославу 1700. годишњице Миланског едикта и афирмише хришћанске вредности и у свакој будућој презентацији. Желео сам да се новом опером, као својеврсном апотеозом хришћанству, увећа, најалост малобројан, оперски репертоар тематски посвећен значајним догађајима из историје хришћанства.

Зато овај либрето није посвећен само овој годишњици, нити се бави само животом и владавином Константина Великог. Лик императора Константина чини највећи део збивања, омеђен рођењем паганина (у првој сцени) и рађањем хришћанина (у последњој сцени), али суштинска тема либрета је императорово преобраћење под пресудним утицајем његове мајке Јелене. Дакле, лик Свете Јелене и ликови свих осталих хришћана (Хор мученика, Лактанције, Јевсевије, као и ухода Васус) у либрету су персонификација снаге помоћу које је хришћанство тријумфовало над паганством и помоћу које траје две хиљаде године савлађујући „Под овим знаком“ (In hoc signo) сва могућа искушења.

Сходно теми и пригоди за коју је либрето написан, прво сам га предао Његовој Светости патријарху Иринеју, од кога сам добио пастирски благослов, уз подршку делу о којем је на сајту Српске Православне Цркве написано, између осталог: „надалеко познат уметнички дар г. Миладиновића је ову драматичну причу представио на оригиналан начин“. Истог лета 2011, за благослов сам замолио и београдског надбискупа Монс. Станислава Хочевара који је понудио свесрдну помоћ да

Његова Светост Патријарх Српски Иринеј Антонини, монс. Станислав Хочевар, над

би дело угледало светла позорнице, а пре свега у ангажовању композитора, у чему је надаље узео учешће и Његова Екселенција Апостолски нунције госп. Антонини.

Као Србин православца желео сам, на име, да ми се у настајању дела придружи композитор католичке вере како бисмо таквим двојством били што ближи ранохришћанском духу, на чему у либрету инсистирам употребом и грчког и латинског језика који се нпр. у сцени Никејског Сабора истовремено смењују у хорском „Вјерују“ (Credo! – Пустејо!). Будући да је оваквом либрету свакако потребна снажна емоционална комуникација са гледаоцима, моја

У историји наше Опере, сада већ безмало стогодишњој, премијера „In hoc signo...“ композитора дон Марка Фризине је први случај да је овдашњој сцени намењено светско праизвођење дела страног композитора. Зато су поводом ове премијере посебно занимљиве околности настанка дела, које су и за мене, после више од четрдесет година уметничког рада са око 160 остварених режија, сасвим ново искуство.

жеља је била да оперу компоунује стваралац чији је музички језик тоналан, а осећај за хришћанску тему несумњиво аутентичан. У том смислу, као идеалан аутор се указао Монс. Марко Фризина, композитор из Рима, музички директор Папског Латеранског хора, коме је Апостолски нунцијат из Србије упутио либрето на евалуацију. Монс. Фризину се либрето толико свидео да је изразио жељу да би баш он компоновао оперу „ако је либретиста са-

манству

неј, Апостолски Нунције монс. Орландо
бискуп београдски, Дејан Миладиновић

гласан“. Богати опус сакралне музике Монс. Фризине (20 ораторијума је компоновао и извео пред папама Јованом Павлом II и Бенедиктом XVI), као и његово искуство у компоновању музике за ТВ серијале и филмове са религијским темама (са Беном Кингслијем и Ричардом Харисом у главним улогама, на пример), те његово искуство са рок-мју-

Монсињор дон Марко Фрисина и Дејан Миладиновић

зиклом „Божанствена комедија“ по Дантеу, обећавали су да ће у „великој фресци од 15 слика“, како је композитор назвао своју будућу оперу, поред епске монументалности, свака слика садржавати и кохерентну драматику.

Тај добар предосећај потврдио ми је и склад у којем смо се око свих детаља у делу брзо и лако договарали приликом нашег сусрета у Београду, крајем пролећа прошле године, уприличеног љубазношћу Апостолског нунцијата и Београдске надбискупије. Када је основан Одбор за прославу 1700. годишњице Миланског едикта, опера „In hoc signo...“ је, на предлог и уз подршку и Српске Православне Цркве и Београдске надбискупије, уврштена у програм прославе као завршни уметнички догађај. Тада је компоновање опере већ увелико одмицало и завршено је крајем овог пролећа, када је Београдска надбискупија уговорима преузела композиторову и моја ауторска права, и ангажовала маестра Дејана Савића као диригент-

та и мене као редитеља представе, предајући Опери Народног позоришта *pro bono* и дело и рад руководиоца пројекта.

Тако је крај прошле и почетак ове оперске сезоне посвећен припремама премијере заказане за 8. октобар, са репризама 9. и 10. октобра. Сада срећујем пажљиво одабране видео сегменте како би били у интеракцији са сценским збивањима. Довршава се по мојим скицама декор о којем се стара косценограф Мираш Вуксановић, тече реализација костима по нацртима Миланке Берберовић, док Константин Костјук поставља кореографију за сцену баханалија у Галеријевој палати и сцену паганског венчања у Медиолану. Две опере из иностранства су се активно укључиле у костимску опрему пројекта, Македонска опера из Скопља и Опера из Осијека. А ја сам највише заокупљен сценским пробама са хором и великим солистичким ансамблом који тумачи око 25 улога од којих ћу, због бројности, овде издвојити само две главне у тумачењу младог баритона Марка Калајановића (цар Константин) и

мецосопрана Наташе Јовић Тривић (св. Јелена), као и нешто мању улогу Фаусте, друге жене цара Константиана, у тумачењу Сузане Шуваковић Савић, уз напомену да упечатљиве улоге остварују и остали солисти међу којима има и првака у малим улогама (хвала им!) као и младих полазника Оперског студија. Посебно ми је драго што код свих њих на пробама осећам изузетан ентузијазам и узбуђеност суштином дела, тако да током рада буде и уздаха и спонтаних суза, а све у некакој повишеној емоционалности и атмосфери спокоја и блаженства.

Чини ми се као да се остварује жеља надбискупа Хочевара исказана у посвети коју ми је на либрету написао, а која гласи: „Славим Бога за ово надахнуће! Желим светлост надахнућа свим људима по овом делу!“ Уз просијавања међу извођачима, надам се да ће се већи део те светлости преливати и на публику београдске Опере. Добро дошли под благословени Знак!

■ Дејан Миладиновић ■

ИНТЕРВЈУ | АНДРЕЈ КАРАЧИНЦЕВ

Увек учити

Андреј Карачинцев, балетски педагог, гост је Народног позоришта. У разговору за Позоришне новине открива нам да је у Београду други пут, и да се радо враћа у нашу средину јер има одличне услове за рад и добру комуникацију са играчима. Истиче да су наши балетски уметници жељни нових знања, тако да са великим задовољством и ентузијазмом ради са њима, посебно у, за сваку балетску компанију врло деликатном тренутку, као што је почетак позоришне сезоне.

На који начин сте градили себе као педагога?

Ја сам припадник оне генерације одане „руској школи“, али нисам бежао ни од других утицаја. Учио сам, константно пратио рад других балет-мајстора, и на тај начин ширио своје уметничке видике. Ипак, одан сам руској балетској традицији, иако и ту постоје извесне разлике као, на пример, између лењинградске и московске школе које се стилски прилично разликују. Мој педагошки приступ је у основи руски, али уз велики утицај француске школе, која велику пажњу поклања финим вежбама за стопала, које су од изузетног значаја, а помало су запостављене у оквиру руске школе. Припремајући клас, велику пажњу поклањам потребама играча, њиховом расположењу, али укључујем и комбинације из репертоара, како бих их што боље припремио за сценски наступ.

Вратимо се Вашим првим играчким корацима.

Балетско школовање сам започео у Перму, у бившем Совјетском Савезу. Избор школе је, донекле, био логичан јер су и моји родитељи били играчи. Они су

се бавили фолклором и другим врстама плеса, тако да сам и у раном детињству

Дубоко сам уверен да су редовне балетске вежбе, то јест „балетски клас“, од суштинског значаја за сваког играча. Они тада своје тело припремају за пробу, утврђују главне техничке елементе класичног балета и, свакако, тим одговорним односом према себи, успевају да продуже играчки век.

многа времена проводио у позоришту и поред сцене. Са великим узбуђењем се сећам првих корака у класичним балетским представама у којима сам наступао као ученик балетске школе. У Перму налазила једна од најбољих балетских школа: ту је, наиме, још за време II светског рата била евакуисана балетска академија Ваганова из тадашњег Лењинграда, што нам је донело сјајне професоре, одличну методу и презентацију руске, балетске традиције. Звучи апсурдно, али вихор рата је донео нешто позитивно и тај утицај су дуго осећале разне генерације.

Одлучили сте да не останете у тој средини, да се огиснете пут једног од најјачих балетских центара...

Тако је. Своје усавршавање сам наставио у ондашњем Лењинграду, сада Санкт Петербургу, управо тамо одакле су потекли моји некадашњи педагози. Ту сам остао годину дана и много научио. Био сам спреман да идем даље. Следе ангажмани у неколико позоришта у Русији, Литванији, Пољској, да бих на крају остварио свој план и дошао у једну попуно другачију средину, у Дрезден.

Тада почиње ново поглавље Вашег живота, одлазите у Немачку и то на позив чувеног Владимира Деревнианка...

Мислим да сам имао доста среће јер ме је лично Владимир Деревнианко 2001. позвао у дрезденски Балет. Пре свега, изузетна ми је част да поменем овог великог уметника који је прави припадник чувене генерације Бољшого театра и који са великим достојанством носи тај углед и богато искуство. Сарадња са њим ми је отворила многа врата, а имао сам и прилику да сарађујем са највећим кореографима садашњице. Рад са уметницима попут Јиржија Килијана, Владимира Васиљева, Увеа Шолца или Џона Нојмајера заиста представља ретку част, а искуство које сам том приликом стекао је непроцењиво.

■ Бранкица Кнежевић ■

НАСТУПИ ДРАМСКОГ АНСАМБЛА НА ЛЕТЊИМ ФЕСТИВАЛИМА

Три успешна гостовања

Драмски ансамбл је и овог лета имао запажене наступе на фестивалима у региону и Србији.

Представу „Успаванка за Вука Ничијег“, у копродукцији са Фестивалом „Град-театар Будва“, премијерно је изведена 9. јула у будванском Старом граду. Роман Ксеније Поповић у драматизацији Бојане Мијовић, режирала је Ђурђа Тешић, а улоге су тумачили Виктор Савић (Вук), Марија Вицковић (Клара), Бојан Кривокапић (Ђоро), Павле Јеринић (Давид) и Вања Милачић (Ана). Београдска преми-

јера је планирана за 3. новембар, на Сцени „Раша Плаовић“. Шекспиров „Хенри Шести“, у режији Никите Миливојевића, одигран је 20. јула у Битољу, на првом међународном „Шекспир-фестивалу“, на којем су учествовали и театри из САД-а, Русије, Кине, Финске, Србије и Македоније, а били су присутни и значајни шекспиролози из целог света. Представом „Хасанагиница“, по тексту Љубомира Симовића и у режији Јагоша Марковића, 9. септембра је на сцени Вуковог дома културе у Тршићу отворен 80. Вуков сабор.

■ М. Безбрадица ■

ИРАНЦИ У ПОСЕТИ

Народно позориште је 3. септембра посетио представник Исламске Републике Иран, директор Културног центра ове земље у Србији, др Махмуд Салуеи, са преводиоцем. Том приликом се

разговарало о могућностима сарадње двеју земаља на културном плану и о могућој улози Народног позоришта у том пројекту, и у том смисли је др Салуеи већ предложио да нека драмска представа, по нашем избору, буде гост Фестивала „Фадзр“ у Техерану.

Р. П. Н.

НАШИ У КОПЕНХАГЕНУ

Мецосопран Јелена Влаховић и баритон Александар Стаматовић, успешно су наступили 22. августа у Амбасади Републике Србије у Копенхагену, на сцени Српског културног центра. Оперски уметници Народног позоришта, уз клавирску пратњу Ивана

Јовановића, извели су популарне арије и дуеге из „Риголета“, „Кармен“, „Трубадура“... као и песме домаћих аутора.

М. Б.

У САН МАТИНУ

У оквиру Фестивала у Сан Мартину, 24. августа је одржан концерт у част Вердију, на којем су учествовали флаутисти нашег Оркестра, Тамара и Братислав Ђурић, и наш тенор Љубомир Поповић. Као представницима Опере Народног позоришта, том приликом нашим уметницима је додељена плакета града Сан Мартина.

Р. П. Н.

ГЛОБ У БЕОГРАДУ

У оквиру јединствене светске турнеје којом ће Глоб театар обележити два значајна Шекспирова јубилеја, ово чувено лондонско позориште ће следеће године гостовати и у нашем Националном театру. Турнеја која почиње 23. априла 2014, на 450 година од рођења великог писца и завршава се 23. априла 2016, на 400 година од његове смрти, има за циљ да „Хамлета“ у режији уметничког директора Глоба, Доминика Дромгула, види публика у свим земљама света, укупно 205 нација.

Ј. С.

У СУСРЕТ ПРЕМИЈЕРИ

„Дама“ на сцени Народног позоришта

П однасловом *Госпођа с камелијама*, у преводу Душана Л. Ђокића, драма у пет чинова Александра Диме Сина се на репертоару Народног позоришта први пут појавила 27. новембра 1893, у режији Милорада Гавриловића. Несумњиво је да се веома допала београдској публици, јер је, према истраживањима Живојина Петровића, до Првог светског рата била непрекидно на репертоару и одиграна укупно 45 пута, што је изузетно велики број реприза за оно доба. На прайзведби је Гавриловић играо улогу Армана Дивала, а Маргариту Готје је тумачила Вела Нигринова. У осталим улогама су наступили Милош Цветић (Жорж Дивал), Динуловић (Гастон Рије), Чича-Илија Станојевић (Сен-Годан), Марија Цветић (Приданс), Зорка Тодосић (Нишета), Перса Павловић (Олимпија)...

На листи од 2. новембра 1896, која се чува у Музеју позоришне уметности Србије, стоји да је редитељ Динуловић (Светислав), што је чудно, јер Ж. Петровић набраја датуме играња: 1893/94. је одиграно шест, следеће сезоне три, 1895/96. две представе. Дакле, поставка је играна без пауза које би захтевале обнову, а у прилог претпоставци да је појава Динуловића на поменутој листи грешка говори и чињеница да на следећим листама из збирке Музеја (од 5. априла и 23. октобра 1901), као и на листама које се чувају у фонду Народне библиотеке Србије (од 5. јануара 1903, 3. јануара и 1. априла 1904), стоји име првог редитеља, Гавриловића. Сачуване листе сведоче и да је било измена у подели: Жоржа Дивала су играли Јеврем Божовић, Љуба Станојевић и Александар Милојевић, Гастона су тумачили Динуловић, Богобој Руцовић и Добрица Милутиновић, Нишету су играле Гавриловићка и Софија-Цоца Ђорђевић, Перса Павловић је преузела улогу Приданс... Сва је прилика да су Нигринова и Гавриловић своје улоге задржали све до 1905.

„Политика“ од 2. октобра 1905, доноси листу-најаву очигледно обнове *Госпође с камелијама*, на којој стоји да је редитељ Сава Тодоровић, а да уз Велу Нигринову као Маргариту, у главној мушкој улози наступа Богобој Руцовић. Према Петровићевим истраживањима, реприза ове поставке је била 11. новембра 1906, после чега омиљене приче о Маргарети Готје све до 21. октобра 1910. нема на репертоару Националног театра. Објашњење ове паузе нам даје једна кратка нота објављена у

„Политици“ поводом нове обнове *Госпође с камелијама*: „комад овај... који се у Београду доста често давао а радо гледао, није се у Народног позоришту појављивао на српском језику од болести пок. В. Нигринове, која је у несрећну Маргариту Готје увек уносила сву уметничку душу своју“. Исти напис најављује деби нове Маргарите, Маре Таборске, али и „новог“ Армана, Богобоја Руцовића – очигледно пренебрегавши чињеницу да се он у тој роли опробао пет година раније.

став... Према сачуваној листи од 23. априла 1922, у међувремену је дошло до још једне обнове, коју потписује Пера Добриновић, а *Годишњак* бележи и једно гостовање: 18. јуна 1922. у насловној улози је наступила „Жегалова, бивша чланица петроградског позоришта“.

Следећа, и до сада последња поставка овог комада, имала је третман премијере: режирао је Јуриј Љвович Ракитин, сценограф је био Владимир Жедрински, а премијера је била 6. мар-

1934.

Трупа Италије Виталијани је 20. маја 1904. на гостовању у Београду одиграла и Димин комад о несрећној куртизани. У главној улози је, разуме се, била Виталијани, за коју је наша штампа писала: „Виталијани је реткост, која се не виђа сваки дан ни у велику свету а камо ли код нас. Она стаје барабар уз Сару Бернардову и Елеонору Дузе. Она је појава о којој се још дуго у ноћ после представе живо разговара у друштвима...“

Дама је обновљена у сезони 1919/20, током које је одиграна 6 пута, да би у следеће три сезоне доживела још 8 реприза, како сведоче *Годишњаци Народног позоришта* из овог периода. Режију потписује Витомир Богић, у насловној улози је Мара Таборска, њеног партнера Дивала играју Владета Драгутиновић и Богић, Милорад Гавриловић је сада његов отац Жорж, Приданс је Жанка Стокић, Ана Паранос тумачи Олимпију, Зора и Александар Златковић играју Нишету и Гастона, Пера Добриновић је Сен Годан, Никола Гошић Гу-

та 1934. Нова Маргарита Готје је била Деса Дугалић, Армана Дивала је тумачио Мата Милошевић, а у осталим улогама су били Драгољуб Гошић (Жорж Дивал), Виктор Старчић (Гастон Рије), Миливоје Живановић (Барон де Варвил), Лола Хас (Нишета), Ана Паранос (Приданса), Невенка Урбанова (Олимпија)... Критика бележи да је то било „Једно вече проведено у дирљивој чари суза“, те да је „синоћ цело гледалиште лепршало белим марамицама, дискретно бришући сузу над патњом и патничким преображајем нове Маргарите, г-ђе Дугалић“. Већ током прве сезоне представа је имала 21 извођење. Поставка је остала на репертоару све до окупације, а *Годишњак* бележи укупно 52 репризе.

Иако после ослобођења Димине *Даме с камелијама* нема на драмском репертоару, његова Маргарита Готје, још од 6. априла 1921. непрекидно живи на сцени Народног позоришта као Вердјева Виолета Валери у једној од најпопуларнијих опера, *Травијата*, за коју је по Димином комаду либрето написао Франческо М. Пјаве, а од 29. марта 1993. и као јунакиња балета *Дама с камелијама* који се игра на музику Ђузепеа Вердија, а за који је аутор либрета, кореографије и режије Лидија Пилипенко.

■ Јелица Стевановић ■

ЛИЧНОСТИ БЕОГРАДСКОГ БАЛЕТА (35) / ПИШЕ МИЛИЦА ЗАЈЦЕВ

ФЕЉТОН

Константин Тешеа – балетски првак кога краси скромност

Беспрекорно школован у родној Румунији, балетски првак и педагог Константин Тешеа је нашој публици и нашим сценама покљонио све своје знање и уметничку племенитост. После кратке и успешне каријере у Румунији, дошао је 1985. у тадашњу Југославију и са 22 године одмах постао првак балетског ансамбла Хрватског народног казалишта у Сплиту. Уз повремени гостовања у Љубљани и на Риједи, витки, високи млади играч својом лаконом и елегантном игром освојио је сплитске љубитеље уметничке игре у „Враголастој девојци“, „Петру Пану“, у дуету „Отело, рубац, Дездемона“, Дворжаковој „Симфонији из Новог света“, у којима је приказао до танчина прецизну и лепу игру, нарочито у лаганом, другом ставу „Симфоније“, која је пленила префињеним линијама какве се ретко срећу на нашим позорницама.

Поред осталих улога остварених у сплитском позоришту, памте се његове интерпретације у „Песми над песмама“ и „Прстену“, које је значајки усмеравала тадашња ди-

ректорка сплитског ансамбла, београдска примабалерина Вишња Ђорђевић.

Успеси из Сплита су потврђени и првим наступима на сцени

Народног позоришта у Београду, у романтичној „Жизели“ (он тврди да се у улози Алберта најбоље осећао), затим „Силфидама“, „Успаваној лепотици“ (његово извођење варијације у лаганом темпу из II чина спада у сам врх класичног балетског академизма), па вајање дубоко хуманог Ника у „Грку Зорби“ (Српско народно позориште у Новом Саду), као и Ромео и Меркуцио у „Ромеу и Јулији“ (за Меркуција је добио годишњу Награду Народног позоришта за најбоље играчко остварење), Мандарин у телевизијској адаптацији „Чудесног мандарина“ и двострука улога у доктора Цекила и мистера Хајда у истоименом балету, којим је прославио 25 година уметничког рада. У балету „Песник Чајковски“, Тешеа је био играчки и партнерски сигуран и изражајан, а глумачки и надмен и дубоко емоционално повређен, управо као да је изашао на сцену

из Пушкинових стихова. У истом балету је играо и насловну улогу, са сјајном маском и поетским надахнућем, беспрекоран и у грађењу осталих особина великог композитора, што је у сваком тренутку представе „прелазило рампу“. И као Анри III у балету „Краљица Марго“, остварио је играчку улогу којој се верује.

У свим својим остварењима, Тешеа је показао и изванредно партнерско умеће. Играо је са плејадом веома истакнутих балетских уметница разних генерација и истиче, што је веома ретко, да није само он помагао својим партнеркама, већ и да су оне у заједничкој игри помагале њему.

Данас Константин Тешеа са ентузијазмом ради као педагог и млађим уметницима преноси своје драгоцене искуство и љубав према уметничкој игри. У томе има осведоченог успеха, јер његови „ђаци“ су већ добитници значајних награда.

Поред уметничке и техничке перфекције које красе Константина Тешеу, он је изузетно скромна особа и прави пријатељ. Та његова скромност је готово загонетна:

на крају представе, усред великог одобравања публике и срдачног аплауза којим цело гледалиште награђује његове играчке креације, он се само веома отмено и са много поштовања покљони публици, захвали, и одмах повлачи у дубину позорнице, да би уступио место на просценијуму својим колегама. То је, по сопственој изјави, његов непоколебљив став. Изузетно поштује своју публику и све оне са којима ствара одређену улогу на сцени, али све остало је његов интимни свет.

Скромност, отворено срце према другима и висока професионалност донели су му, пред осталог, Плакету Народног позоришта у Београду – највеће признање које додељује наш национални театар (2006), као и Златни беоуг Културно-просветне заједнице Београда за трајни допринос култури нашег главног града (2011). Златно знамење је, свакако, значајно Константину Тешеи и као признање за оно што је учинио за српску културу, али и као подстрек да својим знањем и даље доприноси развоју наше уметничке игре.

(наставиће се)

ЖИВАН САРАМАНДИЋ (4) / ПИШЕ ДРАГАН СТЕВОВИЋ

ФЕЉТОН

Коначно – долазак у Опери

Иако је одлучено да се Живан Сарамандић упуту на школовање гласа, он је наставио свој ангажман на естрадној сцени. Песмом Душана Јакшића „Черге“, тријумфовао је на фестивалу Београдско пролеће 1964. Док су чекали резултате, Живан је рекао Душку: „Ако ови безгласни победе, ти иди у учитеље, а ја ћу у књиговође“; на срећу, „безгласни“ нису победили.

Истовремено, захваљујући тадашњем министру Свети Ђурићу, уговорено је да га чују стручњаци у Опери, како би дали коначни суд о Живановим вокалним предиспозицијама. У старој згради Народног позоришта, у чувеној соби 221, примили су га диригенти Оскар Данон и Душан Миладиновић, басови Мирослав Чангаловић и Бранко Пивнички и драматург Опере Бранко Драгутиновић. Отпевао је песму „Волга, Волга“, сви су га пажљиво саслушали и на препоруку Мирослава Чангаловића му предложили да се посвети опери и почне да учи певање код чувене Зденке Зикове.

Зикова је била чланица опера у Љубљани (1922–26), Загребу

(1926–30), Прагу (1930–34), Бечу (1934–40) и Београду (1940–59). Гостовала је у многим земљама Европе и у САД. Од 1964. године је била редовни професор соло-певања на Музичкој академији у Београду. Из њене класе је изашла плејада првака Опере: Мирослав Чангаловић, Милка Стојановић, Олга Милошевић, Звонимир Крнетић, Никола Митић и други. Занимљиво је да ју је Хитлер личним указом, као Словенку, истерао из Бечке државне опере. По Живановим сећањима, била је отмена дама, али се и поред отмености понекад није педагошки односила према студентима, што јој они нису замерали јер се знало да сви којима је била наклоњена и сматрала да су талентовани и перспективни, могу очекивати да у тренуцима њене љутине добију одређене „епитеге“.

У међувремену, Сарамандић је доживео тежак прелом руке и ослобођен је војске. Отишао је на летовање у Биоград на Морю, где је и наступио, а када се вратио, почео је рад са Зиковом. Добро се сећао тренутка када га је професорка, после погрешно отпеване речи на италијанском, гајала нотама.

Борислав Поповић, један од њених студената и касније реди-

тељ Опере, често је питао зашто Живан не полаже аудицију у Опери, а и Зикова је неколико пута, уз помоћ Бранка Драгутиновића, покушавала да му обезбеди аудицију. Међутим, Опера је тада имала стабилну формацију солиста и, без обзира на таленат, није се лако долазило до сталног ангажмана. Када је преминуо Илија Глигоријевић, указала се могућност да се попуни његово место, али Драгутиновић је био веома резервисан према Живану, уз објашњење да је он „забавист“ и да нема музичко образовање. Чак је и Едвард Кардељ, као један од највиших функционера ондашње државе, долазио у Опери и питао зашто Живану не дају право на аудицију. Коначно, после 15 месеци рада са Зиковом, 30. априла 1966. је наступио на аудицији и пред пуном салом колега, од ко-

јих га је већина познавала као естрадног певача и била спремна да га исмеје, отпевао две арије. После прве је настао благи жамор, а после друге – овације. Након аудиције, Бранко Драгутиновић се обратио Зиковој: „Ви знате да сам био велики противник да ваш кандидат дође у Опери. Признајем да сам срећан што сам у овом случају погрешно“. Живан је примљен на двогодишњи пробни рад, са обавезом да

отпева аудициону представу, као „радник Народног позоришта“. У то време, плата солисте Опере је била 45.000 динара, а Живан је за једно вече певања на естради добијао 30.000...

Дебитовао је 21. септембра 1966. на премијери опере „Аида“, у улози Краља Египта. Наступио је поред Милке Стојановић која је тумачила насловну ролу, Ђурђевке Чакаревић (Амнерис) и Јована Глигоријевића (Амонасро), а дириговао је Богдан Бабић. Иако критика није била благонаклона према представи, Ненад Туркаљ је констатовао да је „на крају солистичког пописа опет једна свијетла тачка: гласовно, пјевачки и сценски успио деби Живана Сарамандића“.

Живан је укључен у репертоар и у следеће две сезоне је певао улоге Преста у опери „Тиресијине дојке“, Кончака у „Кнезу Игору“, Феранда у „Трубадуру“, др Гренвила у „Травијати“, Зуниге у „Кармен“, Гребострека у „Симониди“ и Рецеп Аге у првој домаћој опери, „На уранку“.

(наставиће се)

ВЕЛИКА СЦЕНА

ОКТОБАР 2013.

понедељак 20.00 ГАЛА КОНЦЕРТ РУСКЕ БАЛЕТСКЕ ЗВЕЗДЕ гостује Јекатеринбуршки државни академски театар опере и балета 30 септ.	уторак 19.30 ДАМА С КАМЕЛИЈАМА / ПРЕМИЈЕРА мелодрама Александра Диме Сина 01	среда 19.30 ДОН КИХОТ балет Лудвига Минкуса 02	четвртак 19.30 РАБЛЕ / ВРЛИНА / ГРЕХ комедија Миливоја Млађеновића, гостује Шабачко позориште 03	петак 18.00 СВЕЧАНА АКАДЕМИЈА поводом 90 година Института за гинекологију и акушерство 04	недеља 19.30 КО ТО ТАМО ПЕВА балет на музику Војислава Вокија Костића 06	уторак 19.30 IN HOC SIGNO / ПРЕМИЈЕРА у оквиру Миланског едикта (313-2013), Србија опера доне Марка Фрисине 08	среда 19.30 IN HOC SIGNO опера доне Марка Фрисине 09	четвртак 19.30 IN HOC SIGNO опера доне Марка Фрисине 10
петак 19.30 ГОСПОЂА МИНИСТАРКА комедија Бранислава Нушића 11	субота 19.00 КАРМЕН опера Жоржа Бизеа 12	недеља 19.30 ИЗБИРАЧИЦА комедија Косте Трифковића 13	понедељак 18.00 ЈЕСЕЊЕ ЦВЕЋЕ / ОТКУПИО ВИСАН Д.О.О. балет у кореографији М. К. Пјетрагале 14	уторак 19.30 ЛАБУДОВО ЈЕЗЕРО балет П. И. Чајковског 15	среда 19.30 СЕВИЉСКИ БЕРБЕРИН опера Ђоакина Росинија 16	четвртак 19.30 ДОН КИХОТ балет Лудвига Минкуса 17	петак 19.30 ДАМА С КАМЕЛИЈАМА мелодрама Александра Диме Сина 18	субота 19.30 ДОН ПАСКВАЛЕ опера Гаэтана Доницетија 19
недеља 12.00 ПЕТАР ПАН балет у кореографији Бруса Стајвела 20	недеља 19.30 ПОКОЈНИК комедија Бранислава Нушића 20	понедељак 19.30 ВЕЛИКА ДРАМА драма Синише Ковачевића 21	уторак 19.30 ДАМА С КАМЕЛИЈАМА балет на музику Ђузепеа Вердија 22	среда 19.00 МАДАМ БАТЕРФЛАЈ опера Ђакома Пучинија 23	четвртак 19.30 ЖИЗЕЛА балет Адолфа Адама 24	петак 19.30 ДАМА С КАМЕЛИЈАМА мелодрама Александра Диме Сина 25	субота 19.30 ТРУБАДУР опера Ђузепеа Вердија 26	недеља 19.30 ИЗБИРАЧИЦА комедија Косте Трифковића 27
понедељак 19.30 ДЕРВИШ И СМРТ Б. М. Михиз / Е. Савин, по роману Меше Селимовића 28	уторак 19.30 АЛЕКСАНДАР балет у кореографији Роналда Савковића 29	среда 20.00 ПРОСЛАВА ЈУБИЛЕЈА КОМПАНИЈЕ „АТОС“	четвртак 19.30 КО ТО ТАМО ПЕВА балет на музику Војислава Вокија Костића 31	петак 19.30 АНТИГОНА трагедија Софокла 01	субота 19.30 БАЛ ПОД МАСКАМА опера Ђузепеа Вердија 02	недеља 19.30 МИЗАНТРОП комедија Ж. Б. П. Молијера 03	понедељак 20.00 СВЕЧАНА АКАДЕМИЈА поводом 110 година од оснивања Кола српских сестара 04	уторак 19.30 ЛАБУДОВО ЈЕЗЕРО балет П. И. Чајковског 05

СЦЕНА „РАША ПЛАОВИЋ“

уторак 20.30 КОВАЧИ комедија Милоша Николића 01	среда 20.30 ОГВОЖЂЕНА драма Горане Балачевић 02	четвртак 20.30 ЗЛИ ДУСИ Т. М. Ригонат, по роману Ф. М. Достојевског 03	петак 20.30 ХАСАНАГИНИЦА драма Љубомира Симића 04	субота 20.30 ЦАРИЦА ЈЕЛЕНА монодрама Силване Хади-Ђокић, гостује М.А.М.А. & Justin Theatre Production 05	недеља 20.30 СТАКЛЕНА МЕНАЖЕРИЈА драма Тенесија Вилијамса 06	понедељак 20.30 ЛАЖА И ПАРАЛАЖА комедија Јована Стерије Поповића 07	среда 20.30 ТЕСЛА ИЛИ ПРИЛАГОЂАВАЊЕ АЊЕЛА драма Стевана Пешића 09	
четвртак 20.30 БИЗАРНО / ПРЕТПРЕМИЈЕРА црна комедија Жељка Хубача 10	петак 20.30 МАЛИ БРАЧНИ ЗЛОЧИНИ драма Ерика Е. Шмита 11	субота 20.30 БИЗАРНО / ПРЕМИЈЕРА црна комедија Жељка Хубача 12		недеља 20.30 ЛАЖА И ПАРАЛАЖА комедија Јована Стерије Поповића 13	понедељак 20.30 ВАЖНО ЈЕ ЗВАТИ СЕ ЕРНЕСТ комедија Оскара Вајлда 14	уторак 20.30 БИЗАРНО црна комедија Жељка Хубача 15	среда 20.30 ХАСАНАГИНИЦА драма Љубомира Симића 16	четвртак 20.30 ИГРАЈУЋИ ЖРТВУ комедија Владимира и Олега Пресњакова 17
петак 20.30 ЗАГОНЕТНЕ ВАРИЈАЦИЈЕ драма Ерика Е. Шмита 18	субота 20.30 ЖЕНСКИ ОРКЕСТАР комедија Жана Ануја 19	недеља 20.30 КОВАЧИ комедија Милоша Николића 20	понедељак 20.30 МАЛИ БРАЧНИ ЗЛОЧИНИ драма Ерика Е. Шмита 21	уторак 20.30 СЕКСУАЛНЕ НЕУРОЗЕ НАШИХ РОДИТЕЉА драма Лукаса Берфуса 22	среда 20.30 ВАЖНО ЈЕ ЗВАТИ СЕ ЕРНЕСТ комедија Оскара Вајлда 23	четвртак 20.30 ТЕСЛА ИЛИ ПРИЛАГОЂАВАЊЕ АЊЕЛА драма Стевана Пешића 24	петак 20.30 ЖАК / ПРЕТПРЕМИЈЕРА драма Радослава Павловића 25	
субота 20.30 ЖАК / ПРЕМИЈЕРА драма Радослава Павловића 26	недеља 20.30 БИЗАРНО црна комедија Жељка Хубача 27	понедељак 20.30 НЕСПОРАЗУМ драма Алберта Камиија 28	уторак 20.30 ИГРАЈУЋИ ЖРТВУ комедија Владимира и Олега Пресњакова 29	среда 20.30 ЖЕНСКИ ОРКЕСТАР комедија Жана Ануја 30	четвртак 20.30 ЖАК драма Радослава Павловића 31	субота 20.30 УСПАВАНКА ЗА ВУКА НИЧИЈЕГ / ПРЕТПРЕМИЈЕРА драма Ксеније Поповић 02		недеља 20.30 УСПАВАНКА ЗА ВУКА НИЧИЈЕГ / ПРЕМИЈЕРА драма Ксеније Поповић 03

ДОГАЂАЈИ У ОКТОБРУ

- 30.09. ГАЛА КОНЦЕРТ – РУСКЕ БАЛЕТСКЕ ЗВЕЗДЕ, гостовање Јекатеринбуршког државног академског театра опере и балета, у 20 часова, Велика сцена
01.10. ДАМА С КАМЕЛИЈАМА / ПРЕМИЈЕРА, мелодрама Александра Диме Сина, Велика сцена
03.10. РАБЛЕ / ВРЛИНА / ГРЕХ, комедија Миливоја Млађеновића, по делу „Гаргантуа и Пантагрус“ Ф. Рабле, гостује Шабачко позориште, Велика сцена
04.10. СВЕЧАНА АКАДЕМИЈА, поводом 90 година Института за гинекологију и акушерство, у 18 часова, Велика сцена
05.10. ЦАРИЦА ЈЕЛЕНА, монодрама Силване Хади-Ђокић, у извођењу Јелене Миле, гостује М. А. М. А. & Justin Theatre Production из Шведске, Сцена „Раши Плаовић“
08.10. IN HOC SIGNO / ПРЕМИЈЕРА У ОКВИРУ МИЛАНСКОГ ЕДИКТА (313-2013), СРБИЈА, опера доне Марка Фрисине, Велика сцена
12.10. БИЗАРНО / ПРЕМИЈЕРА, црна комедија Жељка Хубача, копродукција са Шабачким позориштем, Сцена „Раши Плаовић“
14.10. ЈЕСЕЊЕ ЦВЕЋЕ / ОТКУПИО ВИСАН Д.О.О., балет у кореографији М. К. Пјетрагале, у 18 часова, Велика сцена
25.10. ОТВОРЕНА ВРАТА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА, у 12 часова
26.10. ЖАК / ПРЕМИЈЕРА, драма Радослава Павловића, Сцена „Раши Плаовић“
30.10. ПРОСЛАВА ЈУБИЛЕЈА КОМПАНИЈЕ „АТОС“, у 20 часова, Велика сцена
03.11. УСПАВАНКА ЗА ВУКА НИЧИЈЕГ / ПРЕМИЈЕРА, драма Бојане Мијовић, по роману Ксеније Поповић, копродукција са Град-театром Будва, Сцена „Раши Плаовић“
04.11. СВЕЧАНА АКАДЕМИЈА, поводом 110 година од оснивања Кола српских сестара, у 20 часова, Велика сцена

ГОСТОВАЊА У ОКТОБРУ

- 09.09. ХАСАНАГИНИЦА | 80. Вуков сабор, Лозница
25.09. КО ТО ТАМО ПЕВА | Балет фест Сарајево 2013.
01.10. БИЗАРНО | Шабац (премијера)
07.10. ЖЕНСКИ ОРКЕСТАР | Позоришни фестивал „Театар у једном дејству“, Младеновац
13.10. ХЕНРИ VI | Интернационални фестивал класичног театра, Арад, Румунија
16.10. БИЗАРНО | Шабац
17.10. ЛАЖА И ПАРАЛАЖА | Студентски град
19.10. ЖАК | Крушевац (премијера)
21.10. ЖАК | Борини дани, Врање (премијера)
22.10. ЖАК | Ниш (премијера)

Издавачка делатност Народног позоришта у Београду

За издавача Дејан Савић, в. д. управника | Главни уредник Позоришних новина Жељко Хубач | Заменик главног уредника Јелица Стевановић | Редакција: Микојан Безбраница, Бранкица Кнежевић, Вања Косанић | Сарадници: Милица Зајцев, Дејан Миладиновић, Драган Стевовић, Николета Дојчиновић, Гордана Смуђа, Марија Кнежевић, Ивана Стојковић | Техничка редакција: арт директор и графички дизајнер Јован Тарбук, графички дизајнер Јелена Ратковић | Коришћене фотографије архива Народног позоришта, МПУС и личних архива | Припрема и дизајн Народног позоришта у Београду | Народно позориште у Београду, Француска 3, 11000 Београд | Маркетинг 2622-180

Радно време благајне:
сваког дана од 11 до 15 и од 17 сати до почетка представе.
Недељом од 17 сати до почетка представе.

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ ЗАДРЖАВА ПРАВО ИЗМЕНЕ РЕПЕРТОАРА

Телефон благајне: 2620-946
Телефон за групне посете: 2626-566

www.narodnopoistorite.rs ONLINE ПРОДАЈА УЛАЗНИЦА